

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 24 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Hannover — Tyskland) — Samantha Elrick mot Bezirksregierung Köln

(Mål C-275/12) ⁽¹⁾

(Unionsmedborgarskap — Artiklarna 20 FEUF och 21 FEUF — Rätten att fritt röra sig och att uppehålla sig — Medborgare i en medlemsstat — Studier i en annan medlemsstat — Studiebidrag — Villkor — Utbildningens längd ska vara minst två år — Utbildningen ska leda fram till ett intyg om yrkesbehörighet)

(2013/C 367/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Hannover

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Samantha Elrick

Motpart: Bezirksregierung Köln

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Verwaltungsgericht Hannover — Tolkningen av artiklarna 20 FEUF och 21 FEUF — Beviljande av studiebidrag (BAföG) — Nationell lagstiftning som ger rätt till studiebidrag för en viss ettårig utbildning som ges inom landet, men inte för en jämförbar utbildning som ges i en annan medlemsstat

Domslut

Artiklarna 20 FEUF och 21 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet, som föreskriver att en person som är medborgare och bosatt i denna medlemsstat endast kan beviljas studiebidrag för studier i en annan medlemsstat under förutsättning att utbildningen leder fram till ett intyg om yrkesbehörighet motsvarande det som utfärdas av en yrkesskola i den bidragsgivande staten efter studier om minst två år, samtidigt som denna person skulle ha beviljats bidrag, på grund av särskilda omständigheter i hans eller hennes fall, om han eller hon hade valt att i den bidragsgivande staten genomgå en utbildning som är kortare än två år, som är jämförbar med den som han eller hon önskade genomgå i en annan medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 250, 18.08.2012.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 22 oktober 2013 (begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší správní soud — Republiken Tjeckien) — Jiří Sabou mot Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

(Mål C-276/12) ⁽¹⁾

(Direktiv 77/799/EEG — Ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas myndigheter i fråga om direkt beskattning — Utbyte av upplysningar på begäran — Skatteförfarande — Grundläggande rättigheter — Begränsning av den anmodande medlemsstatens och den tillfrågade medlemsstatens skyldigheter gentemot den skattskyldige — Skyldighet att underrätta den skattskyldige om att begäran om bistånd har framställts föreligger inte — Skyldighet att bereda den skattskyldige tillfälle att delta vid vittnesförhör föreligger inte — Rätt för den skattskyldige att ifrågasätta de upplysningar som utbyts — Minimikrav på innehållet i de upplysningar som utbyts)

(2013/C 367/27)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jiří Sabou

Motpart: Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Nejvyšší správní soud — Tolkning av artiklarna 1, 2, 6, 7.1 och 8.1 rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på direktbeskattningens område (EGT L 336, 1977, s. 15; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 64) och artikel 41.2 a i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EUT C 303, s. 1) — En skattskyldig persons grundläggande rättigheter under ett skatteförfarande som inlett mot denne, såsom rätten att informeras om den behöriga skattemyndighetens beslut i den begärande medlemsstaten att begära information, rätten att delta vid formuleringen av begäran, rätten att i förväg informeras om när ett vittne kommer att höras i den tillfrågade medlemsstaten och rätten att delta vid förhöret samt att ifrågasätta den information som har tillhandahållits av den behöriga myndigheten i den medlemsstaten

Domslut

1. Unionsrätten, särskilt rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning och skatter på försäkringspremier, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2006/98/EG av den 20 november 2006, och den grundläggande rätten att bli hörd, ska tolkas så, att den inte ger den skattskyldige